

Strona pozwana: Direktor na Direkcija „Obżałwane i uprawnienie na izpyhnenieto” Warna pri Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prihodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd — Warna — Wykładnia art. 2 ust. 1 lit. c) oraz art. 26, 62 i 63 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Przepisy, zgodnie z którymi w przypadku wynagrodzenia niepieniężnego na rzecz usługodawcy świadczeniem wzajemnym za jego usługę jest inna usługa — Kwalifikacja transakcji jako wymiany usług lub nie — W razie udzielenia odpowiedzi negatywnej możliwość zakwalifikowania ulepszenia i umebłowania nieruchomości jako transakcji podlegającej opodatkowaniu — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego i zasada ustalania podstawy opodatkowania

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że usługa wykończenia i umebłowania apartamentu winna być uznana za dokonaną odpłatnie, gdy zgodnie z umową zawartą z właścicielem owego apartamentu usługodawca z jednej strony zobowiązuje się do wykonania tej usługi na własny koszt, a z drugiej strony uzyskuje prawo do dysponowania owym apartamentem celem użytkowania go dla celów swojej działalności gospodarczej w czasie trwania umowy bez obowiązku uiszczania czynszu, przy czym właściciel wejdzie ponownie w posiadanie wykończonego apartamentu przy wygaśnięciu owej umowy.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 września 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Laufen — Niemcy) — postępowania karne przeciwko Gjokowi Filewowi, Adnanowi Osmaniemu

(Sprawa C-297/12) (¹)

(Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państwa trzeciego — Dyrektywa 2008/115/WE — Artykuł 11 ust. 2 — Decyzja nakazująca powrót opatrzona zakazem wjazdu — Okres obowiązywania zakazu wjazdu ograniczony co do zasady do pięciu lat — Uregulowanie krajowe przewidujące w braku wniosku o ograniczenie bezterminowy zakaz wjazdu — Artykuł 2 ust. 2 lit. b) — Obywatele państw trzecich podlegający sankcji karnej, która przewiduje lub której skutkiem jest zobowiązanie do powrotu — Brak zastosowania dyrektywy)

(2013/C 344/53)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Laufen

Strony w głównym postępowaniu karnym

Gjoko Filev, Adnan Osmani

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Laufen — Wykładnia art. 2 ust. 2 lit. b) i art. 11 ust. 2 dyrektywy 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. L 348, s. 98) — Zakaz wjazdu na terytorium krajowe związany z decyzją w sprawie powrotu — Maksymalny okres obowiązywania tego zakazu — Uregulowanie krajowe przewidujące nieograniczony w czasie zakaz wjazdu na terytorium krajowe dla cudzoziemców, w stosunku do których wydana została decyzja w sprawie wydalenia oraz przewidujące karę grzywny lub karę pozbawienia wolności do lat trzech w przypadku naruszenia tego zakazu — Spóźniona transpozycja dyrektywy — Bezpośrednia skuteczność jej przepisów — Przewidziana w uregulowaniu krajowym możliwość zwrócenia się z wnioskiem o ograniczenie w czasie skutków zakazu — W takim przypadku zakaz wjazdu ograniczony do pięciu lat z zastrzeżeniem braku skazania karnego lub zagrożenia dla porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego — Obywatele państw trzecich, w stosunku do których decyzja w sprawie wydalenia została wydana ponad pięć lat temu

Sentencja

- 1) Artykuł 11 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak § 11 ust. 1 Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (ustawy w sprawie pobytu, pracy i integracji cudzoziemców na terytorium federalnym), który uzależnia ograniczenie czasu obowiązywania zakazu wjazdu od wystąpienia przez danego obywatela państwa trzeciego z wnioskiem o przyznanie mu możliwości skorzystania z takiego ograniczenia.
- 2) Artykuł 11 ust. 2 dyrektywy 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by naruszenie zakazu wjazdu i pobytu na terytorium jednego z państw członkowskich, który to zakaz został orzeczony na ponad pięć lat przed datą ponownego wjazdu danego obywatela państwa trzeciego na to terytorium albo przed datą wejścia w życie krajowych przepisów dokonujących transpozycji tej dyrektywy, prowadziło do nałożenia sankcji karnej, chyba że obywatel ten stanowi poważne zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego.
- 3) Dyrektywę 2008/115 należy interpretować w ten sposób, że zakazuje ona państwom członkowskim ustanawiania przepisów, na podstawie których środek w przedmiocie wydalenia lub doprowadzenia do granicy, obowiązujący od co najmniej pięciu lat przed okresem między dniem, do którego należało dokonać transpozycji tej dyrektywy, a dniem, w którym faktycznie doszło do owej transpozycji, może następnie ponownie stanowić podstawę postępowania karnego, w przypadku gdy ów środek opierał się na skazaniu karnym w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) rzeczony dyrektywy, a dane państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w tym przepisie.

(¹) Dz.U. C 250 z 18.8.2012.